

kom ikke længere end til Behandling i et Udvalg, hvor man samlede Materiale ind for at bedømme hele Stillingen. Det nu forelagte Forslag gaar ud paa at adskille de 2 Hverv og etablere 2 Embeder, det ene som Overinspektør og det andet, uafhængig deraf, som Overværgeraadets Formand.

Arbejdet er ved Børnelovens Gennemførelse steget i en ganske overordentlig Grad. Jeg skal nævne nogle Tal, som ville interessere ærede Medlemmer. Der er i Motiverne til Forslaget nævnt, hvorledes Brevvekslingen er tiltagen. I Aaret 1907 udgjorde Antallet af de udgaaede Breve over 6,000, og i den første Halvdel af 1908 gik Tallet op til over 4,000. Første Juli 1908 var der 1,618 Børn i alt under Overværgeraadets Tilsyn og Omsorg.

Der er omdelt paa Medlemmernes Pladser en lille Statistik over Antallet af de Børn, som ere bragte under offentlig Forsorg i Aarene 1906 og 1907. Jeg skal ikke gennemgaa hele dette Talmateriale, det vilde være trættende og ogsaa unyttigt, da det ligger paa Medlemmernes Pladser; men jeg har udpeget nogle enkelte Tal, som jeg tror ville interessere, og som det har sin Interesse at faa ind i Rigsdagstidenden. Der er i begge disse Aar, 1906 og 1907, taget under offentlig Forsorg gennem Værgeraadene i alt 1,183 Børn, som altsaa ere henviste til Opdragelse udenfor deres Hjem. Hvorfra ere disse Børn? Statistikken deler i saa Henseende Landet i tre Hoveddele: Hovedstaden, Provinsbyerne og Landdistrikterne, og det viser sig, at af de omtalte Børn ere 409 fra Hovedstaden, 378 fra Provinsbyerne og 389 fra Landdistrikterne. De tre Tal ere ikke meget forskellige, idet de alle ere omkring 400. Da Hovedstaden har $\frac{1}{2}$ Million, Provinsen ogsaa omtrent $\frac{1}{2}$ Million og Landet $1\frac{1}{2}$ Million Indbyggere, kan man altsaa efter dette Forhold bedømme, hvorfra Tilgangen af Børnene er størst. Det er ogsaa interessant at se, hvilke disse 1,183 Børns Forældres Stillinger ere, men der skal jeg kun nævne, at de to største Grupper udgøres af Haandværkere og Arbejdsmænd. Af de 1,183 Børn ere 304 fødte udenfor Ægteskab. 614 ere anbragte i private Plejehjem. Hvis man vil se paa Anbringelsen, kan der anføres følgende Tal: I Opdragelsesanstalter ere anbragte i alt 172, i Optagelseshjem 156, i Børnehjem 107 og i privat Pleje, som jeg sagde nys, 614.

De Tal ville tilstrækkelig oplyse, at der er Trang til en Ændring i Børne-

lovens Bestemmelse om Fordelingen af Arbejdet i Overværgeraadet, og hvad det overordnede Tilsyn angaar; dette kan umuligt længere bestrides af den enkelte Mand; der vil maaske blive mere end nok til to. Vi tænkte i Fjor i Udvalget paa mulig at gaa den Vej at dele Landet i to Overværgeraadskredse, hver med sin Formand. Justitsministeriet har nu foreslaaet den anden Vej, som vi for Resten ogsaa nævnedes, at skille de to Hverv ad i to selvstændige.

Alt dette om, hvorledes det i Fremtiden skal være, indeholdes i § 1 i Forslaget. Overværgeraadet faar altsaa sin egen Formand, og Overinspektøren faar sin Gerning alene som Overinspektør. Der staar, at han, naar han er hjemme, kan deltage i Overværgeraadets Forhandlinger og Afstemninger. Jeg betvivler noget, at det kan føre til et heldigt Resultat, for det er jo en tilfældig Tilstedeværelse, der kan være Tale om; men det kan Udvalget jo skønne om.

I § 2 nævnes, hvordan de to Embeder skulle lønnes. Der er vist ikke noget at bemærke til det.

§ 3 indeholder en Imødekommen fra Statskassens Side mod Kommunerne med Hensyn til de Børn, som ere under Fattigvæsenets Forsorg. Dem vil Staten for Fremtiden tage sig af fra deres 15de Aar.

§ 4 giver Justitsministeren en Ret til at gaa udenfor Børnelovens Rammer med Hensyn til at anbringe unge Mennesker, der ere komne paa Kant med Loven, under andre Forhold, en Ret, han har ifølge den midlertidige Straffelov af 1905, men som altsaa her mister sin midlertidige Karakter.

Efter kort at have omtalt Bestemmelserne i Forslaget skal jeg meget kort nævne en Række Forhold vedrørende Børnelovens Praktisering, som gøre det ønskeligt ret snart at overveje flere og mere vidtgaaende Ændringer end dem, der her er Tale om. Thi den, der arbejder praktisk i Børnesagen, støder tidt paa Forhold, der vise, at den nugældende Lovgivning maaske burde have et noget andet Tilsnit. Det er slet ikke saa sært, for det var jo paa et nyt og uprøvet Omraade, vi lovgav for 3-4 Aar siden. Det er ikke til at undres over, at vi paa enkelte Punkter ikke traf den heldigste Ordning. Jeg skal bl. a. nævne det stedlige Tilsyn med Børnehjem og Plejehjem. Det er noget af det mindst fuldkomne ved hele Ordningen. Dette Tilsyn er nemlig fordelt paa saa mange Hænder, at Ansvarer bliver borte,